

Motion till riksdagen 2006/07:Ju356

av **Johan Pehrson (fp)**

Neuropsykiatriska funktionshinder

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behandling av neuropsykiatriska funktionshinder inom Kriminalvården.

Motivering

Många människor i vårt land lever med ett neuropsykiatriskt funktionshinder som till exempel ADHD. Av skolbarnen är det cirka fem procent som har ADHD, vilket ofta innebär uppmärksamhetsstörningar och hyperaktivitet. Tidigare trodde man att ADHD var ett handikapp som växte bort under barndomen. Så är inte fallet – för flertalet fortsätter problemen även i vuxen ålder.

Neuropsykiatriska funktionshinder yttrar sig tidigt – redan i fyra till tioårsåldern – och påverkar i stor utsträckning barnet och dess omgivning. Forskning visar att dessa barn löper ökad risk för att misslyckas i skolan, att få problem med kamratrelationer och olika psykiska problem. Forskning visar också att barn med ADHD löper ökad risk att fastna i missbruk och kriminalitet.

Faktum är att en fjärdedel av personerna inom kriminalvården lider av ett neuropsykiatriskt funktionshinder. Men kriminalvården har ingen beredskap att behandla dem, trots att de ofta kan vara både depressiva och våldsamma. Insatserna för att hjälpa dessa personer på anstalterna måste intensifieras. Många av dem har redan under barndomen haft denna typ av funktionshinder utan att få hjälp.

För att säkerställa att barn inte far illa av sitt handikapp måste de få hjälp i tid. Då behövs en riktig diagnos, vilket förutsätter goda möjligheter att genomföra tidiga ADHD-utredningar. Syftet med diagnosen är att få kunskap om barnets eller den vuxnes förutsättningar och därigenom lägga grunden för ett adekvat bemötande från omgivningen.

Fel! Okänt namn på

För att avgöra om en person har ADHD eller inte krävs det en noggrann utredning. När det gäller barn innebär detta intervjuer med barnet och föräldrarna, informationsinhämtning från förskolepersonal och skolpersonal, psykologiska tester och bedömningar samt medicinsk undersökning. För att diagnostisera vuxna krävs både en bedömning av personen i den aktuella situationen och symptom under barndomen och uppväxten. Det är många personer som är inblandade i en utredning, bland annat psykologer, läkare och pedagoger. Det finns idag ingen "bot" mot funktionshindret, men det finns verkningfulla metoder för att begränsa symtomen och mildra svårigheterna för de drabbade.

Riksförbundet Attention, föreningen för människor med neuropsykiatriska funktionshinder, har undersökt väntetiderna för vuxna som behöver genomgå en ADHD-utredning. Förbundets granskning visar att var tredje psykiatrisk mottagning saknar möjlighet att diagnostisera ADHD och närliggande funktionshinder hos vuxna. Väntetiderna varierar väldigt mycket i landet. Det är mycket angeläget att denna situation förändras – möjligheterna till tidig diagnostisering måste förbättras avsevärt. Alla barn har rätt till en diagnos för att vi ska kunna ge dem förutsättningar att klara sig så bra som möjligt i livet.

Stockholm den 31 oktober 2006

Johan Pehrson (fp)